

hecetasları

aylık şiir dergisi

137.on5temmuz2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak resmi
ahmet efe

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com
12. yıl. 137. sayı 15 Temmuz 2026
issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek
Eşikte / 3
Paki Demirpolat
Şarkî / 4
Mehmet Gözükar
Cevr ü Cefâ Gazeli / 5
Əlibala Hacızadə
Qədrimi Bilmədin / 6
Mustafa Ayvalı
İrmağın Kızı / 7
Bəhmən Vətənoğlu
Biləndən Sonra / 8
Səadət Buta
Məni / 9
Tacettin Akkuş
Boş Kaldı / 10
Burhan Güngör
Seyyah / 11
Emin Gönen
Gurbette Bayram / 12
Nizami Qərib
Bacarırsan / 13
Yunus Kara
Ben Türk'üm / 14
Sündüs Arslan Akça
Vesvese / 15
Dilek Üner
Gizlenir / 16
Yakup Gümüş
Senin Suçun / 17
Muzaffer Uslu
Ben Seni Unuttum / 18
Olgun Albayrak
Çarkıfelek / 19
Oruç Dadaşı Elman
Şəhriyar / 20
Mustafa İmir
Gönül Teli / 21
Lütfü Kılıç
Biçare / 22
Tayyib Atmaca
Kovalamaca / 23
D. Cem Gürdal
Mal / 24

Eşikte

Zaman dile geldi eşiğinizde
Savurdu takvimin yapraklarını
Yekinip yürüdü peşiniz sıra
Yelkovan kuşları sözcüklerimiz
Gönül karar kıldı eşiğinizde

Sözüm hayat buldu eşiğinizde
Sağalttı kanayan yaralarımı
Ne beyhude çaba imge aramak
Fuzulî'ye dönüp asırlar sonra
Ay rüyaya daldı eşiğinizde

Bugün akşam oldu eşiğinizde
Konağım otağım evim ocağım
Sayenizde ezberledim efendim
Uzaklığın en yakın anlamını
Tut ki vadem doldu eşiğinizde

Arzuhâlim kaldı eşiğinizde
Tarihi adresi imzası saklı
İlle de âşığın künyesi kayıp
Neler harcamadım bir veda için
Karanfilim soldu eşiğinizde

■ Paki Demirpolat

Şarkî

(Harfû'l-Mîm)

Gözden dökülen yaşları aşkınla elerdim
"Ondan sebep akmış bu" deyip öyle silerdim
Âh ağlamadan dursa gözüm şöyle dilerdim:
"Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim"

Her şeyde hayâlin ve hüznün ben neyi tutsam
Sen sen diye atmakta gönül bir adım atsam
Besmele çekip böyle derim uykuyu tatsam
"Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim"

Aşkınla yanan kalbimi hep zemmediyorlar
"Sen kendini Mecnûn mu sanırsın be?" diyorlar
"Allah bilir ammâ daha gülmez bu" diyorlar
Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim

Ben anlatamam derdimi *Pâkî* ne olursun
Sen söyle ki şâir var iken el geri dursun
Dünyâ, öte dünyâ, melek, insân bile dursun
"Gülmem onu memnûn edecek olsa gülerdim"

Mefûlû / Mefâilû / Mefâilû / Fe'ûlün

(- - v) (v - - v) (v - - v) (v - -)

Cevr ü Cefâ Gazeli

Feleğin kastı ne ki, döner âhlar üstüne,
Gönül bağı yeşermez, hazân hazân üstüne.

Bâde diye gam sunar, âşık bal ister iken,
Zehri şerbet gösterir, kanan kanan üstüne.

Sabır hırkasın giyip âteş ü hicrân ile,
Şikâyet etmez gönül, yanan yanan üstüne.

Yâr sanıp bağlandığım ağyâr imiş, bilmedim;
Sözü hançerden beter, kan döker kan üstüne.

Bir dem olur lutfeder, gülşen eyler hâlini,
Bir dem olur kahr ile kış salar cân üstüne.

Kapılıp da aldanma, güvenme devrânına;
Bâkî saray kurulmaz virân virân üstüne.

Akl eyleyip fehm eyle: böyle dünya devrânı;
Felekle güreş tutma, düşersin yan üstüne.

Var mı vefâ göreni, göster elemnden uzak?
Gam yığılır her gece, aman aman üstüne.

Hicranla geçti ömür, vuslat hayâl içinde;
Gözlerime çöküyor dumân dumân üstüne.

Ey Gözükkâra'm, yeter bunca feryâd u figân;
Sabırla çek derdini, rahmet Rahmân üstüne.

Qədrimi Bilmədin

Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz,
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.
Küsdürdün qəlbimi, qapına gəlməm,
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.

Səadət qonmuşdu başına sənin,
Çünki mən çıxmışdım qarşına sənin,
Namərd zəhər qatdı aşına sənin,
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.

Gözyaşın yuyacaq yanaqlarını,
Yuya bilməyəcək günahlarını,
Tanrı da eşitməz o ahlarını,
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.

Pərişan, peşiman baxıb yollara,
Nə ah çək, nədə ki sən geyin qara,
Məni diri-diri gömdün məzara,
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.

Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz,
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.
Sən ömrünboyunca tək qalacaqsan.

■ Mustafa Ayvalı

İrmağın Kızı

Dalıp gitmelerim dağ oldu artık
Anlarım yanarken ırmağın kızı!
Erguvan arzular çığ oldu artık
Mevsim kış sunarken ırmağın kızı!

Baştan sona oku mektup özümnden!
İsyanım kadere anla yazımdan
Kâğıda kan düşmüş kara gözümnden,
Yüreğim kanarken ırmağın kızı!

Firari aklıma sensin mekânım
Öpüp kokladığım iffetli anım!
Üç ihlâs okuyor tende sol yanımda,
Yüce Râb sınarken ırmağın kızı!

Çıkagelmiştin ya o gün ezelden!
Bir kulübem vardı düşten, gâzelden
Şimdi seyyah aklım gelmez yâd elden
Her dem-i anarken ırmağın kızı!

Meskenim dağları duman bürümüş!
Siste geçit bulmak ne de zor imiş.
Gün gelir de ölmek, ölmek var imiş,
Çağlayan pınarken ırmağın kızı!

Eşkıya geceler vurunca gemi,
Tuz gölü sinemde yüzer mi gemi?
Ürkek ışıklara düşen gölgemi
Son yuvam sanırken ırmağın kızı!

Düşler tarlasına kargalar dolmuş
Biçare rençperim kışta yok olmuş.
Bir dâne muhtaç sokakta kalmış,
Kuş gibi donarken ırmağın kızı!

Çerâğ yakıyorum gökle yarışan!
Ara sıra gözyaşına karışan.
Hicranımın rüzgârıyla vuruşan,
Umutlar sönerken ırmağın kızı!

Biləndən Sonra

Nə pünhan yer axtar, nə xəlvətə gəl,
El-oba dərdimi biləndən sonra.
Məcnun, Məcnun deyə düşüb arxamca,
Uşaqlar üstümə güləndən sonra.

Hicran toxumundan dərd əkəcəksən,
Hər zaman ağlayıb yaş tökəcəksən,
Əbəs yada salıb ah çəkəcəksən,
Əzrail üstümə gələnən sonra.

Dönmür qeyri yana, dəyişmir halım,
Sənsən gecə-gündüz fikrim, xəyalım,
Sağlığımda yan oduma maralım,
Ağlama Bəhməni öləndən sonra.

■ Səadət Buta

Məni

Səndən uzaqdayam ay ömrüm-günüm,
Həsərət dağım-dağım dağlayır məni.
Gözlərin sədd çəkir gözüm önünə,
Xəyalın birtəhər saxlayır məni.

Mənəm intizardan şələli gülüm,
Yanıram Kərəmtək Lələli gülüm.
Bu qoca dünyaya gələli, gülüm,
Hicran ağı deyib ağlayır məni.

Buta'nın dərдинə bulunsun çara,
Sınənə baş qoyum, sağalsın yara,
Dara barmağınla saçımı, dara,
Bu ümid həyata bağlayır məni.

Boş Kaldı

Hasretle dokurken vuslat ipini
Son düğüm tutmadı, kilim boş kaldı
Açmaya çalıştım gönül kapını
Vuslata yetmedi milim boş kaldı

Sevdamı kalbine dokursun sandım
Sırrımda sır olmuş vakursun sandım
Yanık mektubumu okursun sandım
Adrese gitmedi yolum boş kaldı

Bir yar gamzesine kanık yüreği
Maşukuna mahpus sanık yüreği
Belki anlar dedim yanık yüreği
Dumanı tütmedi külüm boş kaldı

Her seherde bakıp yolu yoklayan
Haber var mı diye yeli koklayan
Bir sen geleceksin diye bekleyen
Bülbüller ötmedi dalım boş kaldı

Zaman içre zaman yazmış ezelden
Mahrum kalmak varmış nazlı güzelden
Aşikâr vuslatı diler tez elden
Hasretlik bitmedi yılım boş kaldı

Seyyah

Yola revan oldum bad-ı sabahtan
Bülbülüm derdime g l bulamadım
Kalkmasın ki serim o namazg htan
Kelam eyleyecek dil bulamadım.

Hakikat ehlinde bir garip söz d m
 ıktım seher vakti  lemi gezdim
Bir kelam eyledin deryaya yazdım
Y re söyleyecek söz bulamadım.

Ferhat oldum   le mezarım kazdım
Yunus oldum bir dem deryada yüz d m
Nefsi hakikatin g r z yle ezdim
 ki damla ya a göz bulamadım.

Ömür bir fasıldı gün oldu geçtim
Bir gönül misali her demden içtim
G rd   m marifet kapısın açtım
Ecelden gayri bir yol bulamadım.

Gurbette Bayram

Dedim ki “babacığım söyle nedir bu derdin?”
“Sorma güneşim sürgün, günlerim zindan” dedi.
“Kaç bayram geçti böyle hayaller bile bezgin
Hükümlü bir takvimde çürüdü zaman” dedi.

İssız bir kuş gibiydi öyle saf, öyle derin
Baktı camdan dışarı, “gülşenim viran” dedi
“İşte uyandı renkler, vakti geldi güllerin
Benimse son demimi vurdu hep hazan” dedi.

Bulutlu gözlerine şavkı düştü mazinin
“Tenim toprak kokardı düşlerim reyhan” dedi.
“Yağmur öpen alnını, güne boyardı ekin.
Şimdi gam hasadında yüreğim harman” dedi.

“Gurbet, yoluma düğüm; hasret, ruhuma perçin
Umut, sabır saksımda kuruyan fidan” dedi.
“Avuttum masallarla ankâsını kalbimin
Gönlümün kaf dağında hülyalar hüsrân” dedi.

“Dizgin vursam rüzgâra, gök inse benim için
Huzur yok yad ellerde ille aşîyan” dedi.
Dedim “bak yanındayız, bu sonsuz özlem niçin?”
Puslandı bakışları, “evladım, vatan” dedi.

■ Nizami Qərib

Bacarırsan

Varlının könlünü almağa nə var?
Kasıbın könlünü al, bacarırsan.
Hər insan yamaca iz sala bilər,
Zirvədən izini sal, bacarırsan.

Atır öz boyuna addımı hərə,
Dağın dağ adı var, dərənin dərə,
Yaşamaq uğruna ölmə min kərə,
Həyatda bir dəfə öl, bacarırsan.

Qəribin sözündə qəriblik görmə,
Özgə bağçasının gülünü dərmə!
Gah insan, gah şeytan cildinə girmə!
Çalış elə özün ol, bacarırsan.

Ben Türk'üm

Gimri'de Şamil'im Çegan'da Enver,
Başımda belamla Mihrali'yim ben.
Bilin ki sükûtum öfkemden beter,
Kelle koltuğunda bir deliyim ben.

Ben bozkurt ruhluyum, adım Alparslan,
Bir çift mavi gözümlü Turan'a bakan,
Yedi koldan gelip Hazar'a akan,
Her suyun kaynağı, membaıyım ben.

Özbek'im, Başkurt'um; Kazak, Kırgız'ım,
Üç kıtada birden çalınır sazım,
Mazluma umuttur benim her sözüm,
Baki'nin, Nedim'in gazeliyim ben.

Yalnız haktan yana konuşur dilim,
Sedd-i Çin'e kadar uzanır elim,
Cihanı titreten necip ırk benim,
Kurulan birliğim, terakkiyim ben.

Yedi dağın zirvesinde kükredim,
Destanıma yüz bin gaza ekledim,
Ay yıldız altında vatan bekledim,
Erenler bağında bir veliyim ben.

Çuvaş'ta tipiyim, Kafkas'ta boran,
Fatih'le İstanbul, Yavuzla İran,
Alnıma çizilmiş bir kutlu vatan,
Asya'nın evveli, ezeliyim ben.

Ötüken'de ılgıt ılgıt rüzgârım,
Horasan'da, Semerkant'ta ben varım.
Tac Mahal'de Babür Şah'ı duyarım,
Fecirim, şafağım; tanyeliyim ben.

Karız'ın koştuğu Turfan Bağ'yım,
Tuğrul'un, Çağrı'nın gençlik çağyım,
Musul'um, Kerkük'üm, Türkmen Dağ'yım,
Bir kasırğa olup esmeliyim ben.

Kültigin'le yazı oldum konuştum,
Köroğlu'yla esen yele karıştım,
Mete Han'dım Yecüc ile vuruştum.
Kahraman olmanın bedeliyim.

Tanrı Dağı'ndaki Asena bendim,
Tomris Hatun oldum Dünya'yı yendim.
Alper Tunga ile pusuda öldüm,
Tarihin ilk harfi, temeliyim ben.

Kürşat ile Vey'e doğru koşarken,
Yaşamaya çok geç, ölmeye erken,
Bir ülkü yolunda serden geçerken,
Nice koç yiğidin eceliyim ben.

Vesvese

Bir melâl dehlizinde, olacaktım belki de
Orkidelerim gibi solacaktım belki de
Gözden ve de gönülden ırak olup öylece
Huzuru yokluğumla bulacaktım belki de

O gece dışıma lal kendime gevezeydim
Beynimin nöronları vardiyaya kalmıştı
Yaşamak için bayat ölüme çok tazeydim
Vesvese sabaha dek düşlerimi çalmıştı

Gözlerimden süzülen en güzel hatıralar
En izbe köşelerde türlü türlü yaralar
Hayat karşıma geçmiş işmar edip durmuştu
Kararsızlık ruhuma dönüp tekmil vermişti
O gece ne yıldızlar ne de ay ortağımdı
O gece başucumda bir hüznün tanığımdı

Ömrün muhasebesi yapılmıştı o gece
Çalıp durdu yeniden uzakların türküsü
Yağmur da gözlerime kapılmıştı o gece
Havsalamda beliren ne çok gurbet öyküsü

Ürperti yanağımlı okşayıp duruyordu
Evdeki çiçeklerim bensizdi, kuruyordu.
Aklım çocukluğumun sokağında kalmıştı
Gönlüme maya diye düşlerimi çalmıştı
Gecenin gözlerine rastık çekip durmuştum
Kıvrık kirpiklerine bir salıncak kurmuştum

Kalbimi bir kez daha hayalle hemhal kıldım
Susluluk iksirinden yudumladım bir daha
Teslim bayrağı çekip dualara sarıldım
Şurada ne kalmıştı umut yüklü sabaha

O gece belleğimi kemirmişti hissiyat
Penceremden yüzüme gülüvermişti hayat
O gece muhabbetin dibini bulmuştuk biz
O gece başlamıştı ve bitmişti seyahat

İç sesimi susturup dalabilseydim keşke
Endişe yumağını salabilseydim keşke
Hafızanın en zayıf köşesinde bir umut
Bir mısranın içinde kalabilseydim keşke

Ölümlle sevişmeyi göze aldım o gece
Yâr elinden badeyle bir sağaldım o gece

■ Üner Dilek

Gizlenir

Saklanmışız bir yerlerde hepimiz
Dile gelmez aşk gönülde gizlenir
Yunus vari derunidir sevgimiz
Var ile yok bu ömürde gizlenir

Nefes yetmez, dilim susar çaresiz
Yangınlarım dumansızdır alevsiz
Menzilime varamam ki davetsiz
Damlar ama yaş gözümde gizlenir

Aş dağları yollara düş vaktidir
Elde kalan yara almış mazidir
Böyle haller aşkın yalın halidir
Mecnundaki sırlar çölde gizlenir

Aşk ateşi sineleri yakınca
Halden anlar yola düşer karınca
İbrahimler maksuduna varınca
Salim olur ateş külde gizlenir

■ Yakup Gümüş

Senin Suçun

Gözlerimden bahar seli
Akıyorsa senin suçun
Bunca yıldır aşkın külü
Yakıyorsa senin suçun

Yar ardından kořa kořa
Yaz baharım döndü kışa
Hayat yolum sarp yokuřa
Çıkıyorsa senin suçun

Topuğumdan arřa kadar
Dolup taşar içim keder
Boynuma hicranı kader
Takıyorsa senin suçun

Ne haldeyim öğren sorda
Uykularım hep firarda
Yine sensiz şafak burda
Söküyorsa senin suçun

Çok çekince çok elinden
Bıkmış bülbül al gülünden
Bir kel karga gül dalından
Bakıyorsa senin suçun

Ben Seni Unuttum

Aradan geçse de aylar mevsimler
Kırılrsa, sararsa, solsa resimler
Silinse yürekten bir bir isimler
Ben seni unutmam unutamam ki

Yağmurlar yağmayı unutsa bile
Güneşler doğmayı unutsa bile
Bu yürek atmayı unutsa bile
Ben seni unutmam unutamam ki

Saçıma kar yağsa bükülse belim
Ellerim tutulsa kırılrsa telim
Lal olsa türküler söyleyen dilim
Ben seni unutmam unutamam ki

Sanma ki bu sevda zamanla geçer
Hakkın verdiği neylesin na'çar
Bağrımda dururken bu paslı hançer
Ben seni unutmam unutamam ki

Seneler bu ömrü tüketse bile
Bu can, bu bedeni terketse
Kabrimin üstünde ot bitse bile
Ben seni unutmam, unutamam

Çarkıfelek

Sen ki iřret içinde gönlünü řen edersin,
Suretini ebedî güldürür mü bu felek?
Her sakinin peřinden hülyalara gidersin;
Nice mecnun sıfatı öldürür mü bu felek?

Cemřid'in kadehinden nûř edersin gün gece.
Dilinde hoş terennüm, sözcükler hece hece...
Hangi aşklar fanidir, hangisi ondan yüce?
Âşığı adım adım oldurur mu bu felek?

Kaç mertebe geçirdin İsm-i Cemil anarak,
Masıvayı terk edip Hak aşkına yanarak?
Ömrünü telef etme, seraplara kanarak.
Gözündeki perdeyi kaldırır mı bu felek?

Gel, hüznü yellere kapılma erken erken;
Her mevsime řahit ol, řükür lokması yerken.
Sonbahara varır da üzerine titrerken,
Elindeki goncayı soldurur mu bu felek?

Şəhriyar

Göylərə açdı balu-pər, gör necə âli Şəhriyar
Şeyrü ədəb məfaxiri, qəlbi ziyali Şəhriyar

Xan nənəsin tanıtdırıb, aləmə eşqi-əqlinən
Doğru məhəbbətin sürən, zövqü səfali Şəhriyar

Öz Vətənin itirməyib, yurduna şanlı bir oğul
Oldu Vətən sevərlərin, dərdini hali Şəhriyar

Eşqinə verdiyi ürək, sındı töküldü şeyrinə
Öldü,dirildi hicridən, çəkdi məlali Şəhriyar

Dünyanı saldı heyratə, bir dağa yazdığı şeir
Camlara doldurub fəqət, şəhü zülali Şəhriyar

Közlü Səhəndə verdi can, eylədi dağların şahı
Elli Səhəndidən alıb, cahu cəlali Şəhriyar

Saldı Humai rəhməti, aləmə ayrı təntənə
Əydi Əliyə başını, tapdı kəməli Şəhriyar

Ulduzu gizlədən bulud, qoymadı parlasın günəş
Ömrünü eyləmiş nacaq, sevgi misali Şəhriyar

Türkü dilin əsil bilib, el qorusun gərək dedi
Güclü çinarə dönməyə, əkdi nəhali Şəhriyar

Can quşu keçdi mərzidən, qırdı zəmanə zəncirin
Yolladı qardaş ellərə, mürgü xəyali Şəhriyar

Hər qəzəlin gəlinləşən, bir qıza bənzədib bütün
Söz telinin daragına, verdi məcali Şəhriyar

Gönül Teli

Gözüm gezinirken dingin simanda
İçimde bir şeyler akıyor gibi
Gözünün gözüme değdiği anda,
Söz hükmünü gözler yıkıyor gibi

Narin endamını hülyam seyranda
Doyumsuz duygular dolaşır kanda
Başta bahar yeli eser bir yanda
Gönlümde bülbüller şakıyor gibi

Görüntüler, renkler, kokular, sesler
Hızlanan nabızlar, artan nefesler
Sinemde yeşeren sevdayı besler
Yüreğim göğsümde balkıyor gibi

Gözden göze tanış olunca özler
Kendi dillerince konuşur gözler
Duygumu tarife yetmiyor sözler
Kış güneşi kardan şavkıyor gibi

İfadeye yavan kalıyor dilim
Yüreğim ateşte donuyor elim
Gördükçe titriyor sol gönül telim
Duygularım kanat takıyor gibi

Zihnimde görüntün kayar görkemli
Mırıldandığım her ezgi özlemli
En bakir türküler gönlümde demli
Yankısı semaya kalkıyor gibi

İç sevincim senden yansıyan çılgık
Seninle anlamlı derinlik, sıklık
Yüreğine kuvvet, ruhuna sağlık,
Uzaktan şimşekler çakıyor gibi

Seninle her nesne güzel görünür
Gün ışığı kızıl renge bürünür
Yollar senle ömür boyu yürünür
Vuslat bir sözüne bakıyor gibi

Simanı işlerim sonsuz boşluğa
Dalarım tavanlız dipsiz hoşluğa
Varsın taşınmasın adın başlığa
Her türküde adın çıkıyor gibi

Kıraç toprakta gül açar istekle
Yoldaşın olurum çıplak yürekle
Yeter ki gönlünce sıcaklık bekle
İmir'i sığağın yakıyor gibi.

Biçare

Feleğin pençesi ferimi kesti,
Ezile büzüle yürüdüm işte.
Ruhumda hasretin rüzgârı esti,
İçime işledi, çürüdüm işte.

Divane divane dolandım durdum.
Zamanın elinde hayaller kurdum.
Yıllara, yollara ömrümü sordum,
Elemin içinde eridim işte.

Çırpına çırpına daldım derine,
Olmadı bir çare aşk kederine.
Kuruldu kalbimin gizli yerine,
Sakladım, sevdamı korudum işte.

Er düştüm hicrana, yandım nârında.
Varamam sevdiğim, umut yarında.
İrfan (İsyan) mevsiminin yağmurlarında
Yıkandım, ıslandım, kurudum işte.

O sevda yeşertti gönül dağını.
Rüyada tüttürdüm aşk ocağını.
Ulaştı dumanım, yâr otağını
Mestane mestane bürüdüm işte.

■ Tayyib Atmaca

Kovalamaca

gündüzden kaçarım gece gelirsin
hangi yöne dönsem orada yüzün
esirger durursun bir tebessümü
kara mısın bahtına bu öksüzün

ya bir ceylan ya da keklık olursun
avlamak istesem boyun bükersin
ben de senin gibi işe giderim
uykumu gözüne sürme çekersin

belki gecelerin boyu uzadı
ya da saatimin ayarı kaçtı
sen mi gönderirsin vesveseleri
yoksa başkası mı aklıma saçtı

bir zaman dilimi ayarla bana
biraz da kendime dönüp bakayım
olur ya gelenim gidenim olmaz
ölmeden kendime ağıt yakayım

Mal

Bir kuluna mal demiřler İlahi!
Derviş olan mala değeri vermezmiş.
Mal da senin, mülk de senin İlahi!
Her kulunun buna aklı ermezmiş.

Kibirde günahın özü saklıdır,
İçinde şeytanın sözü saklıdır,
Cennette Adem'in yüzü saklıdır,
Kulu hakir gören ordan girmezmiş.

Mal var ki katında cihana değeri
Özene bezene halk olmuş meğeri.
O malın kıymetin bilmesi eğeri;
Postniřin dedeler yere sermezmiş.

Miraçtan Burak'la indirdi Allah!
Yunus'u balıkla dnderdi Allah!
İsmail'e koçu gönderdi Allah!
Mal olan bunları zerre grmezmiş.

Mal sözüne biraz aklım erince,
O makama ltuf ile girince,
İbrahim'e su taşıyan karınca,
İnanmasa menziline varmazmış.